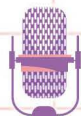

Don't Do That!

คุณครับ
อย่าเปิดไมค์ง่าย ๆ

2

ทดลองอ่าน

every

ทดลองอ่าน

every

ทดลองอ่าน

ร่วมพูดคุย เสนอแนะ

กับนิยายเอเวอร์วายได้ที่

 everY

 @everY_2015

คำนำ

ความสัมพันธ์ระหว่างดารายดาวรุ่งกับสตาร์เมอร์คนดังค่อยๆ พัฒนาไปจนใกล้จะถึงจุดพีค ใครจะไปคิดกันล่ะว่าวันหนึ่งคนในโปสเตอร์ที่ติดอยู่บนหัวเตียงจะกลายมาเป็นแฟนกันได้ เพียงแต่ความสุขในชีวิตคู่ของคนดังก็อาจจะต้องแลกมาด้วยความลำบากอยู่บ้างแหละ

ซึ่งเรื่องราวใน Don't Do That! คุณครับ อย่าเปิดไม้คังๆ เล่ม 2 นี้กำลังจะดำเนินไปสู่บทสรุปกันแล้ว หลังจากการแข่งขันเบื้องต้น 4 ต่อ 4 จบลง คู่หู (?) อย่าง 'หลินเหว่ย' กับ 'ลู๋เหยาจื่อ' ก็ต้องเตรียมแผนตั้งรับกับการแข่งขันในเทปต่อไปเพื่อให้ไม่ต้องถูกจับแยกคู่กัน แต่ใครจะรู้ว่าช่วงเวลาหยุดพักระหว่างนั้นพวกเขาจะได้พัฒนาความสัมพันธ์ไปอีกขั้น ซึ่งนั่นก็มาพร้อมกับบททดสอบอีกมากมายที่ต้องผ่านไปให้ได้เหมือนกัน

สุดท้ายแล้วคู่รักคนดังจะก้าวข้ามอุปสรรคต่างๆ ไปได้หรือไม่ แล้วบทสรุปนอกเกมของทุกตัวละครจะเป็นอย่างไร ถ้าพร้อมร่วมนั่งไปกับทุกเรื่องราวแล้วก็กดปุ่มสตาร์ตกันได้เลย

ด้วยไมตรีจิต

สำนักพิมพ์เอเวอร์ไว

แนะนำตัวละคร

* เจียงเฮ่อ

นักกีฬาอาชีพของ RPL 'ไอดี' 'เฮ่อหลุน' อายุเพียงสิบแปดปี เป็นจิ้งกิ้งในทีมแชมป์ของการแข่งขันซีซั่นที่ผ่านมา ถนัดเล่นกานหนึ่งมากจนคนชมเขาหลายครั้งว่ากานหนึ่งของเฮ่อหลุนคืออันดับหนึ่งของเซิร์ฟเวอร์ในประเทศอย่างแท้จริง เขาเป็นนักกีฬาหนุ่มที่หน้าตาจัดว่าดี และเป็นหนึ่งในด้อมนกที่มองหลินจือด้วยฟิลเตอร์ลูกชาย

* หลงเหยี่ย

นักกีฬาอาชีพตำแหน่ง ADC รวมถึงเป็นกัปตันและรองผู้จัดการทีม EH ทีมเดียวกับเฮ่อหลุน เขาเป็นคนสุขุม วางตัวดี แต่บางครั้งอาจใจดีเกินไปจนผลทำให้ในสิ่งที่คนอื่นไม่ได้ร้องขอและไม่ได้ต้องการ โดยเฉพาะกับเฮ่อหลุน นอกจากนี้หลงเหยี่ยยังมีอดีตบางอย่างที่เก็บซ่อนไว้อยู่ด้วย

* เตียอิ่ง

เพื่อนสนิทของหลินเหว่ยที่เป็นสตรีมเมอร์เหมือนกัน เป็นผู้ขายหยาบกระด้างคนหนึ่งที่ชอบเล่นมิดเลน และฮีโร่ที่ชำนาญที่สุดยังเป็นสาวน้อยโลลิส่วยหยาดเอ๋มอีกด้วย ทำให้บรรดาแฟนคลับของเตียอิ่งชอบตัดต่อไบนหน้าของเขาไปไว้บนตัวของสาวน้อยโลลิมากมาย ซึ่งเตียอิ่งก็นับได้ว่าเป็นเพื่อนที่จริงใจมากๆ คนหนึ่งของหลินเหว่ย

* เว่ยจั้งเจิน

ราชาภาพยนตร์ที่แสดงเป็นพระเอกเรื่อง 'กิลยูกฉางอัน' เรื่องเดียวกับที่ลู่เหยาจื่อเล่น ทำให้ได้มีโอกาสสนทนากับลู่เหยาจื่อเป็นอย่างดี และคอยหยิบยื่นความช่วยเหลือให้อีกฝ่ายเมื่อยามจำเป็น นอกจากนี้เขายังเป็นคนที่ชอบเล่นเกมและมีฝีมือการเล่นในระดับที่ดีมากอีกด้วย

* ซยาอัน

เป็นเจ้าของมิลกี้เวย์มีเดีย ซึ่งนอกจากจะมีศิลปินของตัวเองแล้ว ยังเชี่ยวชาญด้านการเป็นตัวแทนฟ้องร้องยกเลิกสัญญาเป็นพิเศษด้วย ทว่าทุกครั้งที่บอสซยาแย่งคนจะไม่ทำให้คนอื่นรู้สึกไม่พอใจเพราะโดยส่วนใหญ่บริษัทที่ถูกเขาจับจ้องซื้อตัวต่างก็ปฏิบัติกับศิลปินไม่ดีอยู่แล้ว

นิยายเรื่องนี้เป็นเรื่องที่แตกต่างจากจินตนาการของผู้เขียน
ไม่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์จริงใดๆ

สำหรับผู้อ่านที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป

โปรดใช้วิจารณญาณในการอ่าน

บทที่ 28

Eve เป็นนักกีฬาตำแหน่งที่อบอุ่นคนหนึ่ง ตัวละครที่ถูกจัดสรรให้คือ คาน่อนซึ่งเป็นฮีโร่สร้างชื่อของเขา คาน่อนเป็นอัศวินที่มีความสามารถในการป้องกันสูง เลือดเยอะ แล้วยังเคลื่อนไหวที่ท่าແມ່ແຈได้อย่างต่อเนื่องซึ่งหาได้ยากสำหรับฟางตัวคน หลินจื่อไม่ค่อยเข้าใจความเคยชินในการเล่นเกมนัก ถ้าดูจากข้อมูลที่ทางทีมงานรายการให้ คือเล่นได้ธรรมดาไม่ได้มีตำแหน่งหรือฮีโร่ที่ใช้เป็นประจำ ทางทีมงานรายการจึงจัดหานักผู้ซึ่งเป็นคู่จิ้นของคาน่อนมาให้เขา

ขอบคุณฟ้าดิน ทีม A มีจิ้งกัแล้ว AI ใจเ่งสามารถไปสร้างความเสียหายที่เลนกลางโดยปล่อยเซตปาเอาไว้ได้ หลงเหยี่ยเลือกที่จะยกตำแหน่งที่อบอุ่นให้กับ Eve ซึ่งเป็นมืออาชีพ ส่วนเขาเปลี่ยนมาออกไอเทมซัพพอร์ต แล้วมาทำลายเลนล่างเป็นเพื่อนเยี่ยหมิน

เพียงแต่...ความฝันเป็นสิ่งสวยงาม ส่วนความเป็นจริงนั้น...แสนยากลำบาก

แม้หลินเหยี่ยกับลู่เหยาจื่อซึ่งนั่งอยู่ตรงที่นั่งของผู้บรรยายจะไม่ได้ยินเสียงของนักกีฬาที่ถ่ายทอดมาแบบเรียลไทม์ แต่สามารถนึกถึงกลยุทธ์ในการจัดวางของทั้งสองฝ่ายได้ทันที และมองออกว่าตอนนี้ทีม A เปลี่ยนให้หลงเหยี่ยเป็นคนสั่งการ ส่วนทีม B เฮ้อหลุนเป็นคนสั่งการอยู่ตลอด มองจากในระดับหนึ่ง

ถือได้ว่าเป็นการใช้การพาดพิงกันของเพื่อนร่วมทีม คิดดูแล้วก็เข้าใจใจคนน้อย
แม้ว่าตอนนั้นสถานการณ์ของทั้งสองฝ่ายจะต่างมีนักกีฬาอาชีพมาเสริมทัพ
แต่ในด้านการชกชิง 'โหมมิง'* เอ่อหลุนเห็นว่าหลงเหยียวย่างเห็นได้ชัด
ความแตกต่างด้านความสามารถของจิ้งเกิ้ลสองคนกลายมาเป็นจุดอ่อนสำคัญ
เห็นได้ชัดว่าเกมนั้นอันเขี้ยวเขี้ยวและเจี๊ยงซุ่นชิงไก่อ่อนสองคนของทีม B ถูก
เอ่อหลุนจับส่งออกไปหลังจบเกมที่แล้ว อย่างน้อยคงไม่เกิดเหตุการณ์ไร้สมอง
อย่างใดที่ป้อมจนตายไปสามรอบอีก

สรุปก็คือระดับความสามารถของทีม A ค่อนข้างพอๆ กัน ส่วนของทีม B
แตกต่างกันสุดขั้ว แต่ครั้งนี้ทีม A กลับพ่ายแพรวเร็วกว่าตาที่แล้ว

เป็นเพราะเอ่อหลุนเลิกใช้วิธีดัมกบในน้ำอุ่น** พอเริ่มก็เคนเตอร์จิ้งเกิ้ล
แย่งบัฟก่อนเลย พอโซโล่คิลห่านผู้เสร็จก็เผ่น ต่อมายิงโจมตีต่อเนื่องรุนแรง
ก่อความจนพางตัวคานซึ่งเดิมทีก็อารมณ์ไม่ค่อยดีอยู่แล้วถอดหูฟังออก
หลายครั้งด้วยสีหน้าร้อนใจ

เป็นเกมที่ทำลายฐานได้รวดเร็วอย่างน่าเหลือเชื่อด้วยเวลาเพียงสิบเอ็ด
นาที ที่เย็นเฉียบแทงกัป้อม กานหนิงพามินเนียนสองตัวทำลายอินฮิบิเตอร์
ของทีม A

หลินจื่อที่นั่งพูดอยู่ตรงที่นั่งผู้บรรยายจนปากคอแห้งถึงกับส่งเสียง "เฮ้อ"
ออกมา

ไปปีง "ขอแสดงความยินดีกับทีม B ที่ได้รับชัยชนะอีกครั้ง สองทีมที่
ได้รับชัยชนะสองครั้งจะได้รับสกินซึ่งไม่มีการออกจำหน่ายแล้วทั้งหมด
ของเรา...เสียใจกับทั้งสองท่านที่นั่งอยู่ข้างๆ ฉันด้วยนะคะ พวกคุณไม่มีโอกาส
ได้ลงสนามแข่งขันแล้ว"

ลูเหยาจื่อพูดว่า "ที่นั่งผู้บรรยายก็ดีมากแล้วครับ แต่การแข่งขันครั้งต่อไป
ผมไม่มีทางขึ้นมาก็เด็ดขาด"

* โหมมิง หมายถึงจังหวะการเดินเกม

** ดัมกบในน้ำอุ่น มีที่มาจากเรื่องของกบตัวหนึ่งที่ค่อยๆ ถูกต้มจนตาย ซึ่งกล่าวกันว่าถ้าใส่กบลงไปใน
น้ำเดือด มันจะกระโดดออกมา แต่ถ้าใส่มันลงในน้ำอุ่นแล้วค่อยๆ เพิ่มความร้อน มันจะไม่สังเกตเห็นถึง
อันตรายจึงถูกต้มจนตาย

หลินเหว่ย "ผมกลับยังอยากมานั่งบนเวทีผู้บรรยายอีก เพราะให้ความรู้สึกที่...แตกต่างมาก"

ไปปิงพูดยิ้มๆ "น่าเสียดายที่การแข่งขันของสัปดาห์ที่สาม มีแค่ทีมที่ได้ KDA สูงสุดในการแข่งขันของสัปดาห์นี้เท่านั้นถึงจะมานั่งตรงที่นั่งผู้บรรยาย ชะนบายโดยไม่ต้องเข้าร่วมการแข่งขัน...แต่ถ้าถ้าคุณหลินอยากพัฒนาด้านการเป็นผู้บรรยายฉันทเองก็ไม่แปลกใจ เพราะคุณเหมาะกับสายงานของพวกเรา มาก"

เนื่องจากไปปิงเป็นผู้บรรยายอาชีพ การบรรยายเมื่อครูไปปิงจึงเป็นผู้บรรยายหลัก ช่วงต้นเกมหลินเหว่ยเห็นจุดเด่นกับจุดผิดพลาดเร็วกว่าเธอ แต่ความสามารถในการรวบรวมคำพูดยังสู้เธอไม่ได้ไม่สามารถตามจังหวะได้ทันทั้งหมด แต่ไปปิงก็คอยเปิดโอกาสให้พวกเขาพูดวิจารณ์และออกความคิดเห็นที่ทำให้คนตื่นตะลึงก็คือช่วงครึ่งหลังหลินเหว่ยค่อยๆ ทำได้ดี พุดสลบกันไปมาระหว่างตัวเองกับไปปิง ให้ความรู้สึกเหมือนเวทีผู้บรรยายของ RPL นิดหน่อย ซึ่งเขาก็รู้จักขอบเขต ไม่แย่งซีนจนมากเกินไป

หลินเหว่ยฟังแล้วหน้าแดงเล็กน้อย รีบพูดถ่อมตัว "ไม่หรรอครับๆ ผมยังมีอีกหลายจุดที่ต้องเรียนรู้"

ไปปิงพยักหน้าพูดว่า "ฉันทรอคุณที่ RPL นะคะ"

พอพูดเสร็จเธอก็ร้อง "อู๊ย" ออกมาคำหนึ่งแล้วเอ่ยต่อว่า "ແ່แล้ว Eve อยากให้คุณเป็นซัพพอร์ตอาชีพ ส่วนฉันทอยากให้คุณเป็นผู้บรรยาย ดูทำฉันทคงต้องสู้กับเขาสักตั้งแล้วละ"

ลูเหยาจือ "..."

ลูเหยาจือส่งสายตาสื่อความหมายลึกซึ้งไปทางหลินเหว่ย หลินเหว่ยหนังศีรษะขาวบพูดว่า "ไม่ๆ ผมตั้งใจเป็นสตรีมเมอร์ เท่านั้นก็ดีมากแล้วครับ"

ไปปิง "ฮ่าๆๆ" นั่นก็เป็นความสูญเสียของ RPL แล้วละค่ะ"

พวกเขาเดินออกจากห้องผู้กำกับเพื่อไปถ่ายทำผลสรุปหลังการแข่งขัน และให้สัมภาษณ์ ทีม B ได้รับชัยชนะสองครั้งรวด ทั้งสี่คนต่างได้รับสกินที่ไม่มี

การวางจำหน่ายแล้ว ซึ่งจะส่งไปให้ในไอดีของพวกเขาแต่ละคน คนที่ไม่เล่นเกม อาจจะไม่เข้าใจว่าของรางวัลนี้มีค่ามากแค่ไหน แต่ยังมีหลินเหว่ยก็อีกมากมายจริงๆ หลังจากนั้นผู้กำกับก็ประกาศอีกว่า MVP ของการแข่งขันคือเฮ้อหลุน อย่างไม่ต้องสงสัยเลย ตอนแรกเปลี่ยนเพื่อนร่วมทีมเขายังได้รับสิทธิพิเศษให้เลือกก่อน รวมถึง 'แมตซ์ช่วยเหลือจากคนนอก' ของเทปที่สามด้วย ซึ่งเขากับเจียงซุนเซิงจะนั่งอยู่ตรงที่นั่งผู้บรรยายกินดื่มอย่างเต็มที่พร้อมกับดูอีกสี่ทีม เช่นเดียวกัน

ดูเหมือนว่าเจียงซุนเซิงจะไม่ได้รังเกียจพฤติกรรมเกาะแข้งเกาะขาอย่างเปิดเผยแบบนี้ และไม่ถือสาที่เพื่อนร่วมทีมผู้แข็งแกร่งจะอยากเลือกคนอื่น เขายิ้มตาหยีมองไปทางลู่เหยาจือและหลินเหว่ยคล้ายรู้อะไรบางอย่าง ทำให้หลินเหว่ยหวาดกลัวอยู่ในใจ

หลังถ่ายทำเสร็จสองเทป พวกเขาจะมีเวลาพักผ่อนสามวันก่อนถ่ายทำเทปที่สาม ตอนถ่ายทำเทปที่สาม เทปแรกคงตัดต่อเสร็จและออกฉายทั่วอินเทอร์เน็ตพอดี

'แมตซ์ช่วยเหลือจากคนนอก' ในเทปที่สาม ทั้งสี่ทีมย่อยยกเว้นทีม MVP (เฮ้อหลุน เจียงซุนเซิง) ของเทปที่สองจะถูกแบ่งออกเป็นสองทีม และแข่งขันแบบ 4+1 ต่อ ซึ่ง '1' ของครั้งนี้ไม่ใช่ AI โง่แล้ว แต่เป็น 'การช่วยเหลือจากคนนอก'

ส่วน 'การช่วยเหลือจากคนนอก' จะมาจากไหนนั้น แกร์รับเชิญแต่ละคนจะติดต่อเพื่อนที่เล่นเกม Summon Spirits เป็น ซึ่งตัวเองนึกถึงต่อหน้ากล้องแล้วถามเขาว่า 'อยากเล่น Summon Spirits ด้วยกันสักเกมไหม' ถ้าอีกฝ่ายตกลง ถึงสามารถบอกเขาได้ว่านี่กำลังถ่ายรายการอยู่ แล้วให้ถามว่ามีเวลามาร่วมรายการหรือไม่ ซึ่งทีมงานรายการจะรับผิดชอบค่าเดินทางค่าอาหารและที่พักทั้งหมดให้กับคนนอกที่มาช่วยเหลือ แกร์รับเชิญไม่ต้องเป็นห่วง

แน่นอนว่าเป็นวิธีการพูดเพื่อให้รายการดูดีเท่านั้น แต่ความจริงตอนรวบรวมข้อมูลก่อนการถ่ายทำ ทางทีมงานรายการเคยสอบถามแต่ละคนแล้วว่า จะติดต่อเพื่อนฝูงญาติพี่น้องคนไหนบ้าง รวมถึงคนที่พอมีเวลา

มาร่วมรายการ อย่างเช่นหลินเหยวี่รู้ว่าใต้หลังต้องส่งเตี๋ยอิงมา...แต่เขาก็ยังต้องแก่งทำทางเป็นส่งวีแชตตามเตี๋ยอิงว่าอีกฝ่ายมีเวลาว่างไหม

เป็นเพราะเขาอยู่ที่มเดียวกับลูเหยาจือ ซึ่งทางใต้หลังที่ไว้กับทีมโปรดิเวเซอร์กำหนดไว้แล้วว่าเป็นเตี๋ยอิง ในขณะที่เดียวกันก็อธิบายได้ว่าไม่ว่าลูเหยาจือจะเลือกใครมาก็คงมาไม่ได้ทั้งนั้น แต่หลินเหยวี่ก็ยังอยากรู้สิน้อยว่าถ้าไม่มีการกำหนดเป็นการภายในครั้งนี้ ลูเหยาจือจะติดต่อใคร

รู้จักกับแม่ี่มานานขนาดนั้น อีกทั้งอยู่ร่วมกับลูเหยาจือมาช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้ว แต่ดูเหมือนหลินเหยวี่ไม่เคยเห็นเขาคุยวีแชตหรือโทรคุยกับใครเลย ไม่เหมือนหลินเหยวี่ที่แม้จะมาอวดรายการแต่พ่อแม่ก็โทรศัพท์มาด้วยความห่วงใยไม่ได้ขาด เพื่อนมหาวิทยาลัยกับเพื่อนในวงการสตรึมอีกหลายคนก็มาคุยเล่นกับเขา ลูเหยาจือล่ะ ครอบครัวของเขาเป็นยังไง เขามีเพื่อนสนิทกี่คน เขาชอบไปเที่ยวเล่นที่แบบไหนกับเพื่อน

ยิ่งใกล้ชิดก็ยิ่งอยากรู้

ดังนั้นตอนกินข้าวเขาจึงถามเหมือนไม่ได้ใส่ใจเป็นพิเศษว่า "ทีมของเราคอนเฟิร์มแล้วว่าเป็นเตี๋ยอิง ถ้าเขาเล่นมิดเลน คุณต้องไปเล่นที่อปเลนจริง ๆ แล้วละ ว่าแต่แม่ี่...ตอนแรกคุณเตรียมติดต่อใครหรือ"

ลูเหยาจือ "หืม?" คำหนึ่ง

หลินเหยวี่ "เพื่อนที่เรียกมารายการได้ล่ะ..."

ลูเหยาจือ "ผมไม่มีเพื่อนแบบนี้หรอก"

เขาเอ่ยออกมาด้วยน้ำเสียงสบายๆ "เดิมทีผมมีคนที่พอจะนับได้ว่าเป็นเพื่อนสนิทอยู่ไม่กี่คน ก่อนเข้าวงการไม่มีอีคิว หลังเข้าวงการก็ยุ่งจนหัวหมุน มีเวลาคบเพื่อนที่ไหนกัน ยิ่งกว่านั้นยังต้องเล่น Summon Spirits เป็นด้วย ถ้าพูดว่าเพื่อน นอกจากคุณก็ไม่มีคนอื่นแล้ว"

หลินเหยวี่เง่ไปพักหนึ่ง "..." แล้วเอ่ยถามว่า "งั้นก่อนหน้านี้คุณโซโล่คนเดียวตลอดเลยหรือ"

ลูเหยาจือ "อืม" คำหนึ่ง "เวลาโซโล่แรงก็ขึ้นเร็วมาก"

หลินเหยวี่หัวเราะ "คุณหมายถึงขึ้นจากแรงกีบรอนซ์เป็นโกลด์หรือ"

"นั่นเร็วอยู่แล้ว"

ลูเฮยาจื่อคิดถึงอดีตหลักของตัวเองที่ไม่เคยให้หลินเหว่ยได้เห็นมาก่อน ก่อนทอดถอนใจอยู่ข้างใน

เขาเบี่ยงประเด็น "ผมบอกว่าไม่มี พอทีมงานรายการใคร่ครวญดูแล้วก็พูดว่าพอถึงตอนนั้นจะหาคนที่เหมาะสมให้ผมเอง ส่วนผมเล่นไปตามบทก็พอ"

"ฮะ?" หลินเหว่ยไม่ค่อยเข้าใจนัก "ไม่ใช่กำหนดไว้แล้วหรือว่าเตี้ยอึ้งเป็นคนมา"

"พวกเขาอาจอยากทำอะไรเซอร์ไพรส์อีกมั้ง" ลูเฮยาจื่อยกไหล่

ทีมงานรายการนี้ช่างไม่ทำตามกฎเกณฑ์ซะจริงๆ สิ่งที่เขาเขียนไว้ในบททิศทางของเป้าหมายหลักไม่ได้เปลี่ยนแปลง แต่มักจะหลอกลวงแซกรับเชิญด้วยรายละเอียดอยู่เสมอ แต่พอคิดว่าผลที่ออกมาของรายการคงไม่เลว ก็เลยปล่อยเลยตามเลยไปแบบนี้แล้วกัน

ลูเฮยาจื่อกินเสร็จแล้ว กำลังจ้องมองหลินเหว่ยที่ตั้งอกตั้งใจดื่มซุปรู้อยู่ ผ่านไปครู่หนึ่งถึงพูดว่า "เมื่อก่อนคุณเคยเจอเตี้ยอึ้งไหม เขาหน้าตาเป็นยังไง"

หลินเหว่ยวางถ้วยน้ำซุปลง ก่อนจะหัวเราะฮ่าๆ เสียงดัง "ไม่เคยเจอตัวจริง แต่เขาเปิดกล้องตลอด คุณไม่เคยเห็นหรือ เป็นหนุ่มอ้วนโหดาคูของแท้ ถือว่าหน้าตาค่อนข้างดูดีในกลุ่มหนุ่มอ้วนโหดาคูด้วยกัน ไม่อย่างนั้นคงถูกด่าให้ปิดกล้องไปนานแล้ว"

ลูเฮยาจื่อ "ผมดูแลสตรีมของคุณ ไม่เคยเข้าห้องสตรีมคนอื่นเลย"

หลินเหว่ยรู้สึกวุ่นวายในหัวนิดหน่อย ก่อนจะกระแอมแล้วพูดว่า "เขาชอบเล่นแบล็กฟีนิกซ์ แพนคลับเลยติดต่อบล็กฟีนิกซ์แล้วเปลี่ยนเป็นหัวของเตี้ยอึ้งให้เขาเยอะมาก โคตรตลกเลย ฮ่าๆๆๆ เตี้ยอึ้งกลับไปผมจะหาให้คุณดู"

"พวกคุณรู้จักกันนานมากแล้วหรือ"

"พอสมควรนะ ตอนมหาวิทยาลัยที่ผมเพิ่งเริ่มเป็นสตรีมเมอร์ เขาก็อยู่ไต้หวันแล้ว ถือได้ว่าเป็นสตรีมเมอร์ใหญ่ของ Summon Spirits เลย ตอนนั้นเขาโด่งดังมากอยู่แล้ว แต่ยังเต็มใจพาผมเล่นด้วย ช่วยผมดึงดูดแฟนคลับ"

นับว่าतीयเองก็เป็นคนมีคุณธรรม จริยดี คุณเคยเล่นกับเขาดั้งหลายครั้ง ไม่ใช่เฮอร์" หลินเหว่ยคิดแป็บหนึ่ง น่าจะมีตอนที่तीयเองเล่นดูไ้กับเขา พอแมรีออนไลน์ก็เล่นทริไ้ तीयเองเป็นคนพุดง่าย พอแมรีเลือกมิดเลนเขาก็ไปเล่นตำแหน่งอื่น

ลู่เหยาจื่อเบะปาก "ไม่มีความทรงจำเลย"

หลินเหว่ยมองแล้วไม่เข้าใจว่าทำไมเขาถึงดูเหมือนมีท่าทางไม่พอใจ จึงพุดอย่างเบิกบานต่อ "งั้นพอคุณเจอตัวเขาก็คงมีความทรงจำขึ้นมาแล้วละ เพราะตัวค่อนข้างใหญ่ ฮ่าๆๆๆๆ ผมต้องบีบแก้มของเขาแน่ ได้ยินว่าแฟนสาวของเขาชอบบีบเป็นพิเศษ"

"...?" ลู่เหยาจื่อพุดทวนใหม่อีกรอบ "มีแฟนสาวแล้วเฮอร์"

"ใช่แล้ว..." หลินเหว่ยมองเขาด้วยความแปลกใจ "ดูท่าคุณคงมาอยู่ ที่ห้องสตรึมของผมไม่ออกไปเลยจริงๆ สินะ ผมคิดว่าผู้ชมของไ้ตัวหลงทีวี ทุกคนรู้กันหมดว่าतीयมีแฟนสวย บางครั้งยังออกกล้องด้วย พวกเขาวานกันมาก แฮ้อ อิจฉาจัง"

ลู่เหยาจื่อ "อ้อ..." รอยยิ้มของเขากลับมาแล้ว

หลินเหว่ยงง ???

ลู่เหยาจื่อช่วยเก็บถ้วยน้ำชุปที่เขาดื่มหมดขึ้นมาแล้วพุดว่า "ไม่ต้องอิจฉา คุณมีผมนะ"

คำพุดนี้เขาพุดได้คลุ้มเครืออย่างยิง หลินเหว่ยหัวใจเต้นเร็วขึ้นหลายจังหวะ จนมือที่ประคองถาดรองเอาไว้ถึงกับสั่นไปหมด พวกเขาสองคนยืนขึ้นมาเดินเคียงกันไปวางถาด หลินเหว่ยแกลังทำท่าทางมองวิไปรอบๆ ส่วนปากก็พุดตอบว่า "พุดอะไรกัน คุณเทียบกับพีสะไ้ไ้ได้เฮอร์"

"ทำไมจะเทียบไม่ได้ คุณมีผม คนอื่นก็อิจฉามากเหมือนกันนะ"

นี่ทำให้หลินเหว่ยที่ยอยากแย้งมากว่า 'อย่างน้อยแฟนของतीयก็อยู่แรงกีฬาเลนเจอร์แล้ว' ทว่าเขากลับพุดไม่ออกไปชั่วขณะ โอเค มีแฟนพันธุ์แท้ ร่ำรวยแบบนี้สักคน สตรึมเมอร์คนอื่นต้องอิจฉามากแน

ถึงแม้สิ่งที่ลู่เหยาจื่ออยากแสดงออกจะไม่ใช้ความหมายแบบนี้เลย

ก็ตาม

กินข้าวเสร็จพวกเขาก็กลับห้องพัก เนื่องจากระหว่างนี้มีเวลาพักผ่อนสามวัน หลินเหว่ยจึงสามารถสตรีมได้ตามเวลา พอคิดถึงว่ากลับไปสามารถเลือกจั่งเกิ้ลที่ตัวเองอยากเลือกได้อย่างเต็มที่ แถมยังไม่ต้องเจอกับความรู้สึกที่ถูกนักกีฬาอาชีพเอาชนะโดยไม่มีกำลังตอบโต้ เท้าของหลินเหว่ยที่ก้าวไปทางลิฟต์จึงรวดเร็วขึ้นไม่น้อย

เห็นเขาดีใจขนาดนี้ ลู่เหยาจื่อก็เอ่ยถึงเรื่องที่แพ้การแข่งขันในครั้งนี้ด้วยน้ำเสียงรู้สึกผิด

หลินเหว่ยโบกมือพูด "เอาเถอะๆ เรื่องที่ผ่านไปแล้วก็ให้ผ่านไป ในมือของพวกเรายังมีไอดีที่มีสกินครบอยู่ไม่ใช่หรอ ฉวยโอกาสนี้รีบเล่น คิดเสียว่าได้บัตรเรียนรู้ประสบการณ์หนึ่งเดือน สบายๆ เดียวก็ผ่านไปแล้ว"

ลู่เหยาจื่อ "...โอเค"

ลู่เหยาจื่อ "ผมอยากเล่นกานหนิง"

หลินเหว่ยตกใจ "อะ? ทำไมล่ะ คุณคงไม่ใช่ว่าถูกโจมตีจนไม่อยากแตะมิดเลนหรอกระ..."

ลู่เหยาจื่อพูดด้วยท่าทีเอาจริงเอาจังว่า "เพราะว่ากานหลังค่อนข้างดังคนที่สนับสนุนก็มีเยอะ"

หลินเหว่ย "...? คุณกำลังพูดอะไร"

ลู่เหยาจื่อ "...ฟังไม่เข้าใจก็ช่างเถอะ แต่ช่วงนี้ผมยังไม่อยากกลับไปเล่นมิดเลน ให้ผมฝึกฝนอย่างอื่นนะ"

หลินเหว่ยพยักหน้าเห็นด้วย ไม่ได้พูดอย่างอื่นที่จะเป็นการทำลายความกระตือรือร้นของลู่เหยาจื่อ ประตูลิฟต์ปิดเข้าหากัน ระหว่างที่ลิฟต์ค่อยๆ เคลื่อนขึ้นสู่ข้างบน หลินเหว่ยพลันคิดออกว่า 'กานหลังค่อนข้างดัง' ความหมายคืออะไร...เพราะถึงยังไงเขาก็เป็นคนที่เคยเปิดหูเปิดตาในกลุ่มแฟนคลับมาก่อน และรู้ด้วยว่ากานหนิงกับหลังถั่งมีกลุ่มแฟนคลับคู่กันขนาดใหญ่

เขารู้สึกทั้งอายทั้งโมโห ทำไมพอมีคนเลือกเป็นโพกานหนิง X หลังถั่ง

เยอะกว่า ลู่เหยาจื่อถึงเล่นกานหนิง? ถึงเขาสูงสู่วู่เหยาจื่อไม่ได้ หล่อไม่เท่า ลู่เหยาจื่อ แต่เขาคิดว่าตัวเองสามารถเป็นคนที่มีชื่ออยู่ข้างหน้าได้นะ! อีกอย่าง เขาเล่นเกมได้ดีกว่าลู่เหยาจื่อด้วย แม้จะพูดไปพูดมาแล้วดูเหมือนมีแค่ เรื่องเล่นเกมได้ดีจุดนี้เท่านั้นที่สามารถข่มลู่เหยาจื่อได้ก็ตาม พระเจ้า...

ลู่เหยาจื่อได้รับสายตาร้อนแรงของเขา จึงมองมาด้วยความงุนงง แล้วถามว่า "เป็นอะไรหรือ ทำไมทำท่าทางแบบนี้"

เขาพูดพลางหยิกแก้มของหลินเหว่ย "เหมือนจะกัดคนอย่างนั้น"

หลินเหว่ย "..."

หลินเหว่ยรู้สึกตัวชาไปครั้งหนึ่ง แต่ก็ยังฝืนปิดมือของลู่เหยาจื่อออก "เดี๋ยวพวกเราเปิดเกมหนึ่งต่อหนึ่งก่อน ใครชนะคนนั้นเล่นกานหนิง"

ลู่เหยาจื่อยิ่งแปลกใจ "ทำไมหรือ ถ้าคุณอยากเล่น ผมเล่นหลังถึงก็ได้ ไม่เป็นไร"

หลินเหว่ย "จริงหรือ"

ลู่เหยาจื่อ "จริงสิ"

หลินเหว่ยส่งเสียงฮึด้วยความพอใจ ผ่านไปไม่กี่วินาทีก็ได้สติกลับมา ว่าที่ตัวเองคิดมันบ้าบอทั้งนั้น ทำไมถึงได้ตั้งต้นอยากเอาชนะกับปัญหาที่ จับต้องไม่ได้แบบนี้ ต้องโทษลู่เหยาจื่อเลย เพราะใบหน้าของเขามีผลโจมตี ทำให้สติปัญญาลดต่ำลง

แต่สุดท้ายหลินเหว่ยก็ยังคงใจอ่อนยอมถอย ดังนั้นที่ชาวด้อมนิกและ คนทั่วไปซึ่งมาดูสตรีมได้เห็นก็คือแม่รู้เล่นกานหนิงที่สวมชุดเด็กปั้ม หลินจื่อ เล่นหลังถึงที่สวมชุดพนักงานร้านพิซซ่า สองคนจู๋มมือกันเดินเที่ยวหุบเขา ข้างหน้าอีกฉามาก

บทที่ 29

ภายในกลุ่มแฟนคลับของลู่เหยาจื่อ พวกสาว ๆ ตำนกนักเหยาจื่อมีความวุ่นวายเล็กน้อย สองสถานีกำลังจะร่วมกันออกอากาศละครเรื่อง 'ไร้จุดหมาย' เดิมทีทุกคนควรใจจดจ่อกับการโปรโมตละครเรื่องนี้ แต่ข่าวลือเรื่องรายการ 'ใครคือซั่มมอนสปริตมาสเตอร์ตัวจริง' ที่ก่อนหน้านี้เป็นตายังง่พวกเธอก็ไม่ยอมเชื่อได้ประกาศออกมาอย่างเป็นทางการแล้ว ซึ่งระหว่างนั้นยังเกิดเรื่องซาแซงแอบขโมยข้อมูลอีกด้วย ทั้งเสียหน้าแถมยังเกิดเหตุการณ์ขึ้นอย่างกะทันหันอีก พวกสาว ๆ ตำนกนักเหยาจื่อจึงเหนื่อยใจกันตั้งนานแล้ว

แต่ที่เหนื่อยใจยิ่งกว่าก็คือลู่เหยาจื่อเมนของพวกเธอลี้มอัปเดตอีกแล้ว! ไม่ต้องพูดถึงเรื่องเปิดเผยตารางการทำงานเลย ที่มงานรายการ 'ใครคือซั่มมอนสปริตมาสเตอร์ตัวจริง' ปิดข้อมูลได้แน่นมาก และไม่เคยออกมาถ่ายทำนอกสถานที่ ไม่มีข้อมูลหรือรูปภาพใดๆ หลุดออกมาเลย เว่ยป้อออฟฟิเชียลเองก็โพสต์รูปโปรโมตของเขารับเชิญคนอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เห็นได้ชัดว่ามีขั้นตอนการโปรโมตของตัวเอง ไม่ได้โพสต์มากขึ้นอีกหน่อยเพียงเพราะแฟนคลับของคนนั้นกระตือรือร้นมากกว่า

ตัวลู่เหยาจื่อเองล่ะ พี่ชายคนนี้เป็นเหมือนกับลี้มรหัสผ่านของบั๊วชีเว่ยป้อ อย่างไรก็ตามนั้น ออนไลน์แค่ไม่กี่ครั้ง บางคราวไพล่มาสักครั้งแล้วก็ออฟไลน์อย่างรวดเร็ว ลงนั้บดู ห่างจากครั้งที่แล้วที่เขาโพสต์เว่ยป้อประมาณสองเดือนแล้ว เป็นเรื่องตั้งแต่ 'กั๊ลิยู่ฉางอัน' ปิดกล้อง

ไม่เพียงแค่ตัวลูเฮยาจือ สตูดิโอเองก็ไม่ออกมาอัปเดต เปรียบเทียบกันแล้วยังหนักกว่าตอน 'ลุยถ่ายทำ' อยู่ในกองถ่ายเสียอีก สาวต่าหนักเหยาจือด่าลูเฮยาจือไม่ได้อยู่แล้ว ทำได้แค่ไปปักหลักได้เว่ยป๋อของสตูดิโอ ให้พวกเขารีบออกมาทำงาน อย่างน้อยก็ต้องตามจังหวะการโปรโมตของ 'ไร้จุดหมาย' ให้ทันไซ้ใหม่ล่ะ

พอบรรดาแฟนคลับมีเวลาว่าง เจียบเหงาเบื่อน่ายขึ้นมาเมื่อไหร่ก็เป็นเรื่องที่น่ากลัวมาก เพราะพวกเขาจะคิดหาหนทางทั้งหมดเพื่อให้ได้รู้ว่า 'ตอนนี้พี่ชายกำลังทำอะไรอยู่' แน่นอนว่าคำตอบมาตรฐานคือ 'กำลังถ่ายทำรายการ 'ใครคือซั่มมอนสปีริตมาสเตอร์ตัวจริง' อยู่' คนที่ข่าวสาวร่วงโวลักหน่อยก็จะพูดว่า 'ถ่ายรายการ 'ใครคือซั่มมอนสปีริตมาสเตอร์ตัวจริง' อยู่ที่อาคารหลันชาน'

นี่ก็จะเกี่ยวข้องไปถึงคำถามที่แฟนคลับเยอะมากเลี้ยงไม่พุดถึงแต่ยังคงอยากรู้กันเหลือเกิน 'ตกลงคู่หูคนนั้นของเหยาเหยาคือใคร'

อ้างอิงตามกฎที่กลุ่มแฟนคลับยอมรับกัน คือต้องส่งเสริมให้ 'สนใจเฉพาะเหยาเหยา ไม่เอ่ยถึงคนอื่น' แต่เป็นเพราะว่าหนุ่มน้อยผมสีเทาหม่นคนนี้ คล้ายจะเป็นคนธรรมดา ซึ่งคำที่ใช้โฆษณาก็คือเป็นเพื่อนสนิทของลูเฮยาจือ ต่าหนักเหยาจือจำนวนมากค่อนข้างเชื่อว่านี่คือเพื่อนนอกวงการของลูเฮยาจือ ไม่รู้เหมือนกันว่าพวกเขาไปได้ยินข่าวหลุดมาจากไหน บอกว่ารายการ 'ใครคือซั่มมอนสปีริตมาสเตอร์ตัวจริง' มีช่วงหนึ่งที่จะเชิญเพื่อนคนที่เล่น Summon Spirits เป็นมาในรายการ ชาวจากแอ็กเคานต์นั้นค่อนข้างแม่นยำมาตลอด พอส่งต่อกันไปหลายทอดก็เล่าจนกลายเป็นว่ารายการ 'ใครคือซั่มมอนสปีริตมาสเตอร์ตัวจริง' นี้สามารถเรียกเพื่อนที่เล่นเกมเป็นมาร่วมรายการด้วยได้ เนื่องจากแอนตี้ของลูเฮยาจือมักจะดูถูกว่าเขาโดดเดี่ยวในวงการบันเทิง อีคิวต่ำไม่มีเพื่อน ดังนั้นพวกสาว ๆ ต่าหนักเหยาจือจึงมีบางส่วนที่อดทนไม่ไหว เปิดไม้ค้ำสาดกลับไป และยินดีหยิบนุ่มน้อยผมสีเทาหม่นออกมาใช้ได้แย่ง 'ไม่นะ เหยาเหยาของพวกเรา มีเพื่อนนะจะ ดูสิเขาพาเพื่อนออกรายการว้าวไรดี๊แล้ว แค่มื่อก่อนไม่พามาโชว์เท่านั้นล่ะ ต้องปกป้องคนนอกวงการนะ พวกเขา

สนิทกันจะตาย มิตรภาพที่แท้จริงไม่ต้องเอามาอวดทุกวันหรอกจ้ะ!

แน่นอนว่าพวกนี้เป็นแฟนคลับที่อายุค่อนข้างน้อยและไม่ค่อยมีประสบการณ์ ได้ยินอะไรมาก็หลงเชื่อคล้อยตามง่ายมาก พอพูดเรื่องพวกนี้ออกมาไม่นานก็ถูกแฟนคลับที่มีสติคนอื่นแนะนำให้ลบพื้นที่ เพราะกลัวว่าจะขายหน้าภายหลัง แต่ความจริงแฟนคลับส่วนใหญ่ต่างยอมรับคำพูดนี้

พวกบ๊ิกแฟนล่ะ

พวกเขามีช่องทางข่าวสารภายในของตัวเอง และมีคนที่เชี่ยวชาญในการจับเบาะแสมาพิจารณา ดังนั้นหลังจากเวบป้อออฟฟิเชียลปล่อยเบาะแสดอกมา พวกเขาก็จึงพูดคุยกแลกเปลี่ยนข่าวสารกันอยู่หลายวัน...จากนั้นก็จมเข้าสู่ความเงียบพร้อมกัน

เพราะพวกเขาได้รับคำตอบที่เป็นเอกฉันท์ ดังนั้นช่วงขณะหนึ่งจึงไม่รู้ว่าควรทำอย่างไรถึงจะดี

เป็นความจริงใช่ไหม ควรเชื่อหรือ เพราะอะไร

พวกเขาไม่กล้าปล่อยข้อมูลออกไปง่ายๆ เพราะกลัวว่าจะก่อให้เกิดกระแสตีกลับ เนื่องจากในกลุ่มพวกเขามีคนที่เข้าร่วมการล้างคำค้นหา ยอดนิยมและค่า 'ผีนป้าโตแล้ว' ในตอนนั้นด้วย ยิ่งกว่านั้นก่อนที่จะประกาศอย่างเป็นทางการ ใครกันที่สามารถยืนยันด้วยความมั่นใจว่าหนุ่มน้อยคนนั้นคือ 'ผีนป้าโตแล้ว'? ถ้าหากไม่ใช่ล่ะ พวกเขาได้แต่เก็บความหวังเอาไว้ในใจ

แต่เหลือเวลาให้พวกเขาหลอกตัวเองไม่นานแล้ว ถ้าอิงตามขั้นตอนการโปรโมตของเวบป้อออฟฟิเชียลและการนับเวลาถอยหลังอย่างลึกลับทุกวัน สามวันข้างหน้าคงจะประกาศรายชื่อแขกรับเชิญทั้งหมดและเวลาฉายเทปแรกของรายการ 'ใครคือซั่มมอนสปีริตมาสเตอร์ตัวจริง'

"งั้นหรือ"

ตอนนี้หลินเหว่ยปิดสตรีมแล้ว แต่เขายังไม่ได้ออฟไลน์ กำลังคุ้ยกันอยู่กับดูเหย้าจ้อที่หน้าเว็บ ผลปรากฏว่าไอดีหนึ่งที่มีชื่อเป็นตัวเลขเหมือนกันในคอลัมน์เพื่อนสนิทส่งคำขอเข้าร่วมทีมมา หลินเหว่ยเดาว่าคงเป็นแขกรับเชิญ

คนไหนสักคน พอปล่อยให้เข้ามาถึงรู้ว่าเป็นหลงเหยีย ซึ่งก็ไม่ได้นอกเหนือ
ความคาดหมายเท่าไรนัก

หลงเหยียพูดกับพวกเขาว่าทางออฟฟิเชียลของ Summon Spirits จะไป
เข้าร่วมงาน GameJoy ซึ่งเป็นนิทรรศการเกมที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ ทาง RPL
จัดให้ทีม EH ของพวกเขาและทีม KQ ของ Eve ไปโชว์แสดงการแข่งขัน
เพื่อเสริมความน่าสนใจในงาน พอต้องไปที่เดียวพร้อมกันสามคน รายการ
จึงต้องหยุดถ่ายทำชั่วคราว หลังแสดงการแข่งขันจบ รายการ 'ใครคือ
ซั่มมอนสปิริตมาสเตอร์ตัวจริง' ก็จะประกาศวันฉายที่แน่นอนและรายชื่อ
แขกรับเชิญทั้งหมดอย่างเป็นทางการภายในงาน GameJoy เลย

"จันเวลาทีเทปแรกออนแอร์ละ" หลินเหว่ยถามด้วยความอยากรู้

ลูเหยาจื๊อพูด "ตอนถ่ายเทปที่สามมั้ง วันอาทิตย์หน้า เร็วมากเลย"

เทปที่สามเป็นแมตช์ช่วยเหลือจากคนนอกบวกกับแลกเปลี่ยนเพื่อนร่วมทีม
ส่วนเทปที่สี่เทปที่ห้าจะไปถ่ายทำที่ซานเจิงซึ่งเป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่
ในประเทศจีนของแฮมเมอร์อินเตอร์แอ็กทีฟเอนเตอร์เทนเมนต์ ส่วนนี้จะ
ค่อนข้างคล้ายรายการเรียลลิตีโชว์ทั่วไปคือแขกรับเชิญจะทำการกิจที่แตกต่างกัน
ตามแต่ละสถานที่ จากนั้นพอได้รับเบาะแสก็จะมุ่งหน้าไปยังจุดหมายต่อไป
ตามเบาะแส ซึ่งภารกิจและเบาะแสต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับ Summon
Spirits

ส่วนเทปที่หกยังคงถ่ายทำที่ซานเจิง และเป็นเนื้อหาจากสถานที่จริง
แถมในบทยังเขียนไว้ว่า 'เกม RPG* โลกทัศน์เสมือนจริง' ทำไมรายการวไรตี้
ออนไลน์ที่เกี่ยวกับเกม MOBA ต้องทำเกม RPG ด้วยล่ะ

เทปที่เจ็ดซึ่งเป็นเทปสุดท้ายคือการแข่งขันครั้งสุดท้าย และตัดสิน
ทีมย่อยที่เป็นผู้ชนะ

หลินเหว่ยนับอยู่ในใจ ก่อนจะ "เอ๊ะ" แล้วพูดว่า "พีเหยาละคร 'รู้จุดหมาย'
จะฉายแล้วใช่ไหม"

* Role Playing Game (RPG) คือเกมที่ผู้เล่นสวมบทบาทเป็นตัวละครซึ่งสร้างขึ้นในโลกสมมติ โดยผู้เล่น
มีหน้าที่ในการควบคุมการกระทำทุกอย่างของตัวละครและดำเนินเนื้อเรื่องต่างๆ ภายในเกม

ลูเฮยาจือ "หืม? คุณรู้ชัดเจนขนาดนี้เลย? ไช้ ฉายวันหยุดสุดสัปดาห์ ตอนรายการนี้ฉายเทปที่สอง 'ไร้จุดหมาย' ก็น่าจะเริ่มฉายแล้ว"

หลินเหว่ย "ฉันคุณต้องออกไปโปรโมตด้วยไช้ไหม..."

ลูเฮยาจือทำคางมองเขา "ไช้เลย พรุ่งนี้ต้องไปสัมภาษณ์ หลังจากนั้นก็ต้องออกไปบ่อยๆ ทำไมเหรอ"

เขาอยากแหย่ว่า 'ทำใจห่างจากผมไม่ได้เหรอ' แต่ในช่องพูดคุยมีคนนอกอยู่ด้วย เลยต้องเก็บอาการหน่อย

หลินเหว่ยไม่รู้จะทำไมถึงอยากถอนหายใจ แต่สักพักแล้วก็ยังไม่ได้ถอนหายใจออกมา ทำเพียงแค่พึมพำว่า "อ้อ" ออกมาเสียงหนึ่ง

หลงเหยี่ย "...สรุปคือผมมาถามพวกคุณว่าอยากแข่งขันฝึกซ้อมกับพวกเราสักเกมไหม"

หลินเหว่ย "แข่งขันฝึกซ้อม? ทำไมถึงมาหาพวกเราละ"

หลงเหยี่ย "เฮ้อ...ถึงจะเป็นแค่การแสดงการแข่งขัน แต่เพราะทีมของพวกเราจะมีทั้งเกิ้ลที่รักซึ่งจริงจังที่สุดในลีก เขาบอกว่านานแล้วที่ไม่ได้แข่งขันกับคนที่ฝีมือระดับเดียวกันจริงๆ จนมือตกหมดแล้ว เพราะนั่นก่อนงาน GameJoy ต้องตั้งใจฝึกให้เต็มที่"

หลินเหว่ยเกือบถูกประโยค 'แข่งขันกับคนที่ฝีมือระดับเดียวกัน' ทำให้โมโหจนกระอักเลือด "ถ้าฉันมาหาพวกเราทำไม นี่ฝีมือแตกต่างกันเยอะมากนะ ปกติแข่งขันฝึกซ้อมไม่ใช่นัดทีมแข่งอื่นที่คุ้นเคยกันเหรอ"

หลงเหยี่ยอึดอัดนิดหน่อย "เอ่อ ที่จริงคำพูดเดิมของเขาคงถึงคุณคนเดียว ไม่ได้พูดถึงคุณลู่...นี่ ผมขอโทษแทนเขาก่อนเลย"

ลูเฮยาจือพูดว่า "ไม่ต้อง จุดนี้ไม่ต้องไว้น้ำผมเหรอ"

หลงเหยี่ยหายใจออกเฮือกหนึ่งก่อนจะพูดต่อ "ตอนนี้เป็นเวลาช่วงนอกฤดูกาลแข่งขัน แล้วยังเป็นวันหยุดด้วย มีหลายทีมที่รวมคนได้ไม่ครบ พวกเราคิดอยู่นานแต่ทำได้แค่ถามไปที่ละคนๆ ลองดูว่าจะหาคนมาได้ครบทีมไหม หลินจือ ที่จริงคุณเองก็มีระดับความสามารถที่ได้มาตรฐานอาชีพ ดังนั้น..."

หลินเหว่ยพูดอย่างเกรงใจ "เมื่อไหร่ได้แข่งขันกับนักกีฬาอาชีพเป็นเกียรติ

ของผมแล้ว เพียงแต่ฝีมือของผมอาจจะไม่มีประโยชน์กับการฝึกซ้อมอะไรนัก"

"พุงนี้" หลงเหยี่ยพูดด้วยความรู้สึกขอบคุณ "คุณมาได้ก็ขอบคุณมากแล้ว! อีกสามวันจะถึงงาน GameJoy แล้ว ต่อให้เวลาสั้นแค่ไหน แอ่หลุนก็อยากฝึกสักหน่อย"

"โอเค" หลินเหยี่ยพูด "พี่เหยาไม่อยู่พอดีเลย ผมมีเวลารว่าง"

หลงเหยี่ย "... คำพูดนี้ทำไมแปลกๆ

แต่หลินเหยี่ยกับลูเหยาจื่อไม่ได้รู้สึกว่คำพูดนี้ผิดปกติตรงไหน ลูเหยาจื่อหยิบโทรศัพท์มือถือออกมาดูตารางงานของตัวเอง อยู่ๆ ก็ถามขึ้นว่า "หลินจื่อ คุณอยากไปเที่ยวเล่นในงาน GameJoy ไหม"

"เอ!" หลินเหยี่ยเบิกตาโต มุมปากยกขึ้นมาแล้ว "ไปได้เหวอ คุณก็ไปด้วย?"

ลูเหยาจื่อวางโทรศัพท์มือถือลง พูดว่า "ได้สิ วันนั้นไม่มีงาน"

"ไปแน่นอน! ความจริงผมอยากไป GameJoy มาตั้งนานแล้ว ปีนี้มีเกมเดโม* ให้ลองเล่นเยอะมาก แพลตฟอร์มทั้งในและต่างประเทศต่างก็เอามาโชว์เป็นครั้งแรกในงาน GameJoy ตอนแรกนึกว่าไม่มีโอกาสเสียอีก ถ้าไปได้ก็ดีแน่นอนอยู่แล้ว แต่เดินคนเดียวไม่สนุก ถ้าคุณไปเป็นเพื่อนผมได้..." น้ำเสียงที่เขาพูดค่อยๆ แผ่วลง "แต่ถ้าคุณปรากฏตัวในงานที่มีคนเยอะแยะ วุ่นวายแบบนั้นจะไม่มีปัญหาจริงเหวอ"

ถึงยังงี้ลูเหยาจื่อก็เป็นดาราที่มีกระแสคนหนึ่ง เป็นที่รู้จักทั่วประเทศ งาน GameJoy ที่มีคนเบียดเสียดแบบนั้น ถ้าถูกคนจำได้...ต้องเกิดความวุ่นวายแน่!

ลูเหยาจื่อติดปลายจมูกของเขา "เด็กโง่ ผมปลอมตัวไม่เป็นหรือไง"

หลินเหยี่ยลูบจมูกพลางพูดอู้ "ปลอมตัวอะไร ใส่ชุดผู้หญิงเหวอ"

ลูเหยาจื่อ "ถ้าคุณไม่ถือสาที่จะควงหัวหน้าแก๊งแต่งหญิงที่สูงหนึ่งร้อย เก้าสิบคนหนึ่งออกไปข้างนอก ผมก็ไม่แคร์เหมือนกัน"

หลินเหยี่ย "..."

หลงเหยี่ย "...แค่กั๊นก็ดีเลย ถ้าพวกคุณมาเที่ยวงาน GameJoy

* เกมเดโม หมายถึงเวอร์ชันทดลองของวิดีโอเกมที่กำหนดเวลาหรืออยู่ในระหว่างดำเนินการ

พอเหนื่อยก็นั่งในห้องพักผ่อนของทีมพวกเราได้ อยู่ด้านหลังเวทีจัดแสดงของ Summon Spirits ผมจะบอกกับทางนั้นเอาไว้ว่าให้พวกคุณเข้ามาได้"

เขาพูดจบก็เสริมเรื่องการแข่งขันฝึกซ้อมว่าพอถึงตอนนั้นจะติดต่อมาใหม่จากนั้นก็แวบไปเลย เหมือนกลัวบรรยากาศระหว่างลู่เหย้าจี้กับหลินเหว่ยที่ไม่เห็นคนอื่นอยู่ในสายตา

ทางหลินเหว่ยกับลู่เหย้าจี้เองก็ออกจากเกม หลินเหว่ยให้ลู่เหย้าจี้ไปอาบน้ำ ส่วนเขาจะค้นหาข่าวสารข้อมูลของ GameJoy ครั้งนี้สักหน่อย แล้วทำเป็นแผนอย่างละเอียดออกมา เห็นท่าทางทั้งเผื่อรอตื่นเต้นดีใจของเขา ลู่เหย้าจี้ก็รู้สึกหัวใจถูกเติมเต็ม ทำให้หลินเหว่ยมีความสุขได้ ต่อให้ตัวเองต้องสวมชุดผู้หญิงก็ไม่ใช่อะไรเลยจริงๆ

แน่นอนว่า...เป็นไปได้ที่เขาจะสวมชุดผู้หญิงไป เพราะแบบนั้นจะยิ่งสะดวก แต่หมวกก็กับแว่นกันแดดก็พอแล้ว คิดๆ ดูงานแบบนั้นมีนักเล่นเกมกับคนในโลกสมมติค่อนข้างเยอะ คงไม่มีใครคิดไปถึงว่าลู่เหย้าจี้ที่เป็นดาราดังคนหนึ่งจะมาปรากฏตัวในงานได้ คงไม่มีใครสนใจเขาหรอกมั้ง ถ้าไม่ไหวจริงๆ ต้องหลบไปที่ห้องพักผ่อนด้านหลังเวทีแสดงของแอมเมอร์ก็ไม่ใช่ไร

แค่หลินเหว่ยมีความสุขก็พอ

อีกอย่างนี่ถือว่าเป็นเดบิวต์แรกของพวกเขาได้ไหม ถึงจะยังไม่ได้ยืนยันความสัมพันธ์ชัดเจน แถมยังเป็นงานแบบนั้นด้วย แต่การที่ทั้งสองคนได้ไปด้วยกันแค่คิดก็ดูเป็นภาพฝันมากพอแล้ว ถ้าสะดวกยังไปกินข้าวด้วยกันได้อีกยิ่งกว่านั้นถ้าเสร็จเร็วยังสามารถนัดเขาไปสถานที่อื่นได้ด้วย...โอกาสที่จะได้ออกไปเที่ยวอย่างชอบด้วยเหตุผลแบบนี้จะปล่อยให้พลาดไม่ได้เด็ดขาด!

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่
<https://bit.ly/3OKP4pD>